

[Erling Dinesen.]

som staten ikke er herre over, og sådanne påvirkninger f. eks. fra udlandet kan selv sagt true beskæftigelsen, også andre forhold kan det, men i sådanne situationer må det være statens, altså regeringens, opgave at gennemføre fornødne foranstaltninger til imødegåelse af sådanne situationer, og det mener jeg at konventionen forpligter til. Det er vel også sådan, at skønnes det, at en regering ikke overholder konventionen, kan den drages til ansvar herfor gennem klage til Den internationale Arbejdsorganisation i Genève. Jeg går ud fra, at arbejdsministeren kan bekræfte disse synspunkter, og jeg kan altså anbefale vedtagelsen af forslaget.

Må jeg så lige føje til, at hr. Knud Hertling, som ikke kan være til stede i salen i øjeblikket, har bedt mig om at spørge arbejdsministeren, hvorfor konventionen ikke skal gælde for Grønland. Det er nævnt i bemærkningerne til forslaget, at spørgsmålet, om konventionen vil kunne bringes til anvendelse i Grønland, vil blive forhandlet i ministeriet for Grønland, men hr. Knud Hertling er altså lidt forbavset over, at man ikke sådan umiddelbart har ment, at den skulle være gældende, fordi han siger — og jeg tror, han har ret i dette — at man jo nu er i færd med at bygge et arbejdsmarkeds-socialpolitisk apparat op i Grønland, og at der derfor er mange ting, som taler for, at konventionen umiddelbart burde være bindende også for den grønlandske del af Danmark. Og så en anden ting. Det er måske ikke normalt, at man har udvalg i forbindelse med behandlingen af et forslag af denne karakter, men også her vil jeg gerne — det har jeg lovet hr. Knud Hertling — bede om, at der bliver nedsat et udvalg til at behandle dette spørgsmål.

Simonsen: Vi kan også i den konservative folketingsgruppe tilslutte os ILO-konventionen om beskæftigelsespolitikken. Konventionens hovedformål er jo simpelt hen i overensstemmelse med den politiske opfattelse, vi har i vor gruppe, med hensyn til sikring af en fuld, produktiv beskæftigelse i samfundet, og den er i tråd med den politiske linje, som regeringen står for, og dér vil jeg da gerne indskyde i relation til de bemærkninger, hr. Erling Dinesen her har gjort, at vi også kan sige: som regeringen

også lever op til. Jeg synes, det er svært at finde noget i den aktuelle situation, der skulle bevise det modsatte.

Jeg synes også, det er væsentligt her, som arbejdsministeren har gjort det i sin fremsættelse, at pege på lovforslaget om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring og det sæt af love, der hører hertil, som netop har til formål at smidiggøre arbejdsmarkedet og dermed skabe større muligheder for, at vi fortsat kan opretholde den fulde beskæftigelse.

Det er jo, som ministeren også anfører i sine bemærkninger, en på mange måder bredt formuleret programerklæring i forhold til de mange andre ILO-konventioner, som vi kender, og som har væsentligt strammere regler, men uanset det brede finder vi, at det er meget gavnligt netop at få manifesteret, at vi lever i et samfund, der i sin målsætning har opretholdelsen af den fulde beskæftigelse. Jeg synes også, det er vigtigt i relation til, at både Sverige, Norge og Finland jo allerede har ratificeret denne konvention. Vi kan derfor tilslutte os forslaget.

Robert Christensen: Jeg vil gerne på venstres vegne give tilslutning til, at vi ratificerer konvention nr. 122. Når jeg læser den igennem, finder jeg, at vi derved forpligter os til at føre en aktiv politik på arbejdsmarkedet — og der jo i og for sig ikke noget, vi hellere vil — at vi forpligter os til at fremme beskæftigelsen, og at det skal være produktiv beskæftigelse, og at vi ikke har lov til at diskriminere for race, hudfarve, religion m. m.

Jeg kan ikke se, der er noget her, der skulle forhindre os i at tiltræde denne konvention, især ikke når der står, at det forudsættes, at disse ting skal gennemføres i overensstemmelse med det enkelte lands forhold og praksis. Vi deltager gerne positivt i udvalgsarbejdet.

Valbak: Det er rigtigt, at konventionen om beskæftigelsespolitik kan karakteriseres som en bredt formuleret programerklæring, en erklæring, som nok de fleste vil udtale sig for, næppe nogen imod, nogle få ikke imod.

- Det siges i konventionens artikler 1 og 2, at det er et vigtigt mål at sigte på fremme